

अज्ञाप्य (3. अ + ज्ञाप्य) adj. *ungenügsam, unersättlich*: मृगा न यवम्
अज्ञाप्यः RV. 1, 38, 5.

अञ्जुका f. *Buhlerin* (im Drama) AK. 1, 1, 7, 11. H. 334. Im Prākṛt
अञ्जुञ्चा Mṛkṣh. 27, 2. fgg.

अञ्जुटा f. N. einer Pflanze, *Flacourtia cataphracta*, AK. 2, 4, 4, 15. —
Vgl. अञ्जटा.

अञ्जकल 1) m. *Kohle* TRik. 1, 1, 70. — 2) n. *Schild* H. 783 (falsche Lesart für अञ्जुन).

अज्ञ (3. अ + ज्ञ) adj. f. आ P. 7, 3, 47. 1) *unwissend* AK. 3, 1, 48. TRik. 3, 3, 89. H. 352. MED. n. 1. अज्ञो (Subject) भवति वै बालः M. 2, 153, 158. 4, 194, 6, 84, 11, 43, 12, 103, 113. BHAG. 4, 40. ज्ञाज्ञो (ज्ञाज्ञः) इन्द्रः । अज्ञो जीविः) ज्ञेयः UP. 1, 9. — 2) *kein Bewusstsein habend*, von Thieren und von der leblosen Materie: अज्ञानं मीनानाम् PAṅKAT. II, 3. वत्स-विबुद्धिनिमित्तं क्षीरस्य यथा प्रवृत्तिरज्ञस्य Sāṃkhya. 57. — 3) *einfältig, dumm, thöricht* AK. 3, 1, 38. TRik. 3, 3, 89. MED. n. 1. अज्ञो ज्ञो Mṛkṣh. 24, 5. — 4) *unkundig, unerfahren* Sch. zu Çik. 24.

अज्ञका = अज्ञिका demin. von अज्ञा P. 7, 3, 47.

अज्ञात (3. अ + ज्ञात) adj. *unbekannt*: हरे अज्ञाता उपसौ बबधे RV. 4, 23, 7. वृत्रना 7, 32, 27. 10, 27, 4. नाज्ञातेन समं गच्छेत् M. 4, 140, 3, 17. INDRA. 5, 57. N. (Bopp) 13, 20, 23, 11. HIT. I, 49. — *Ungekannt, unbekannt* in einer gewissen, durch ein anderes Wort näher angegebenen Beziehung: या गर्भिणी ज्ञाताज्ञातापि वा सती *welche Schwangere, sie mag als solche gekannt oder ungekannt sein*, M. 9, 173. अज्ञातमुक्त *was man ohne zu wissen gegessen hat* 3, 21, 11, 155. Am Anfange einer Zusammens. पूजार्थे Siddh. K. 246, b, 4.

अज्ञातक = अज्ञात gaṇa यावादि.

अज्ञातकेत (अज्ञात + केत) adj. *verborgene Absichten habend*: अज्ञात-केता वृजिना अभूवन् RV. 5, 3, 11.

अज्ञातपदम् (अज्ञात + पदम्) m. N. einer Krankheit: मुञ्चामि वा अज्ञात-पदमाहुत राजपुत्रात् RV. 10, 161, 1.

अज्ञाति (3. अ + ज्ञाति) m. *Nichtverwandter* M. 5, 103.

1. अज्ञान (3. अ + ज्ञान) n. 1) *Nichtwissen*: अज्ञानात्तेत्रिकस्य *ohne Wissen des Feldbesitzers* M. 8, 243. ज्ञानाज्ञानकृतम् 11, 145, 160. अज्ञानात् *ohne Wissen, ohne es zu wissen* M. 8, 264, 11, 146, 150, 232. Daç. 2, 18. R. 2, 12, 75. = अज्ञानतम् M. 6, 69, 8, 288, 11, 175. — 2) *Unwissenheit* AK. 1, 1, 4, 16. H. 1374. M. 8, 118, 121, 12, 26. अज्ञानावृत्तेतसो तिरश्चाम् PAṅKAT. II, 34.

2. अज्ञान (3. अ + ज्ञान) adj. *ohne Kenntniss, unerfahren* AMAR. 14.

अज्ञाम् (3. अ + ज्ञाम्) adj. *nicht verwandt, unverwandschaftlich*: अनापिरज्ञा असज्ञात्पामतिः RV. 10, 39, 6.

अज्ञिका = अज्ञका P. 7, 3, 47.

अजम् (von अज्) m. ὄγμος, *Lauf, Bahn, Zug*: des Pferdes: अजम्बु वा-जिनम् RV. 8, 41, 20. der Sonne 1, 163, 10, 4, 53, 4. समानमजम् पयति 3, 2, 12. der Winde: येषामजम्बु पृथिवी रेजति 1, 37, 8, 10, 5, 87, 7. — Vgl. अजमन्.

अजमन् (von अज्) n. *aymen* (z. B. *aquarum, remorum, orationis*) = अ-जम्: अज्यो नाजम्त्सर्गप्रतक्तः RV. 1, 63, 5. गमेयं प्रोरा नाजम् 158, 3. der Winde 166, 5. जयत्तमजम् *seine Bahn sich erkämpfend* 10, 103, 6, 6, 31, 2.

अज्यानि (3. अ + ज्यानि) f. *Unvergänglichkeit*: तेषां (पयाम्) अज्यानि पतमो वहाति AV. 6, 53, 1.

अज्येष्ठ (3. अ + ज्येष्ठ) adj. *nicht der älteste*: यो ज्येष्ठो विनिकुर्वति लोभाद्रातृन्यवीयसः । सो ज्येष्ठः स्यादभागश्च M. 9, 213. अज्येष्ठवृत्ति *einer der sich als ältester (Bruder) beträgt* 9, 110. Die RV.-Stellen findet man u. अकनिष्ठ.

1. अज्ज m. ἄγρος, *ager, Fläche, Flur, Gefilde*: अग्निं भवेम योर्न भूमिं गिरयो नाज्जान् RV. 10, 39, 3. अज्जे चिदस्मै कण्ठ्या न्यञ्चनं दुर्गे चिदा तुमर-णम् 8, 27, 18. गिरिरिज्जा अयः स्वं: 13, 2, 10, 44, 8. धन्वाज्ज्वा अयणकृपा-णान् 4, 19, 7, 5, 54, 4 (vgl. u. अज्ज mit वि). आ सूर्यो वृत्तस्तिष्ठद्वाञ्च *die Sonne erstieg die hohen Gefilde* 4, 1, 17; auf einem Missverständniss die-
ser Stelle beruht NAIGH. 2, 15. die Erklärung von अज्जाः durch तिप्राः *rasche* (d. i. Pferde). — Vgl. उर्वज्ज.

2. अज्ज in घासैराज्जः; s. d.

अज्या (von 1. अज्ज) adj. *in der Ebene befindlich*: अज्या पर्वत्याऽ वसूनि RV. 10, 69, 6.

अज्जिवन् (von अज्ज) adj. *sich treibend, sich bewegend* Āçv. Ça. 6, 5. in dem Opferspruche: अग्निरज्जी गायत्रेण च्छन्दासा तमस्यां तमन्वारभे तस्मै मामवतु तस्मै स्वाहा । उषा अज्जिवती त्रैलुकेणा u. s. w.

1. अज्ज्, अज्जति, s. अज्ज्.

2. अज्ज् adj. am Ende von Zusamm. gehend, gerichtet P. 3, 2, 59; vgl. अकुध्यज्ज्, अवाज्ज्, उदज्ज्, देवज्ज्, न्यज्ज्, पराज्ज्, प्रत्यज्ज्, प्राज्ज्, विश्वज्ज्, मध्यज्ज्, सम्यज्ज् u. s. w.

अज्ज s. रोमाज्ज, पुलकाज्ज.

अज्जति 1) m. a) = अज्जति Wind Uṇ. 4, 62. — b) Feuer H. ç. 169. TRik. 1, 1, 66. — 2) f. = अज्जती gaṇa वहादि.

अज्जती f. = अज्जति gaṇa वहादि.

अज्जन (von अज्ज्) n. *das Biegen*: अज्जमङ्गनादञ्चनाद्वा Nir. 4, 3. नयनाज्ज-नपीडनैः R. 6, 98, 24.

अज्जय्, अज्जयति *entfalten, an den Tag bringen, erzeugen* (विशेषणे, व्यक्तौ) Duātup. 33, 64. मुदमज्जय (Sch. = जनय) Gīt. 10, 11. — Vgl. अज्ज्.

अज्जल m. *Saum eines Kleides* H. 667 (nach den Sch. auch n.). AK. 3, 4, 31. HALĀJ. im ÇKDr. Sch. zu Çik. 14. उत्तरीयाज्जल PAṅKAT. 236, 9. Zipfel eines Kleides: वस्त्राज्जलातस्य जयात् सर्षपान् Vīd. 113. Ob statt लोचनाज्जल = कटाक्ष Çik. 23, v. 1. लोचनाज्जल zu lesen sei, beißt unge-
wiss.

अज्जित s. अज्ज्.

अज्ज्, अज्जति, अज्जति (auch अज्जति RV. 5, 43, 7. 9, 109, 20. vgl. auch unten u. नि), अज्जित्, अज्जिता oder अज्ज्वा, अज्जिप्यति oder अज्जयति, अ-ज्जित्, अज्जिपुम्, अज्जिता, अज्ज्वा oder अज्ज्वा, अज्ज् P. 6, 4, 23. 7, 2, 71. 7, 2, 62, Sch. Vor. 14, 3, 4. 26, 207. अज्जयात् RV. 10, 31, 4. In den Veden auch med. 1) *ungere, salben, bestreichen, beschmieren* Duātup. 29, 21. Vor. 14, 3. act.: पृथो अज्जन्तु मद्या घृतेन VS. 27, 12. med.: अज्जते व्यञ्जते समञ्जते क्रतुं रिक्तिं मयुना-यञ्जते RV. 9, 86, 43. गगिरिज्जानः (passivisch) 103, 2. pass.: मथोर्ध्वगिरिज्जयमे 3, 40, 6. अज्जन्तु Uṇ. 3, 88. शरभृष्टीः सर्षपाक्ताः Bṛh. Ār. Uṇ. 6, 4, 12. घृताक्त M. 9, 60. स्नेहाक्त 5, 25. R. 5, 36, 139. अमेध्याक्त M. 3, 126. Jicā. 1, 191. दध्यक्ताश्चान्तान् Mit. 147, 11. शोणिताक्त MBh. 2, 2592.